

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om handel med frø og planter.

(Lovforslaget (nr. 50) findes i tillæg A. sp. 1685, fremsættelsen i tidenden sp. 1191).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Disse to lovforslag går ud på at føre den danske lovgivning på dette område i overensstemmelse med de internationale aftaler. Man troede vel, da man gennemførte loven om forædlerrettigheder i 1962, at man var nået så langt, at forholdene var ensartede, og det kan derfor forekomme lidt ejendommeligt, at der er foreslået så mange ændringer. Disse mange ændringer samt det, at organisationerne ikke er helt enige om denne lovgivning, gør, at jeg finder det rimeligt, at vi ser lidt nærmere på det i et udvalg.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre flere bemærkninger ved denne førstebehandling, men på mit partis vegne anbefale hurtig og velvillig viderebehandling her i tinget.

Ejner Kristensen: Da vi så sent som i 1962 fik den første lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter, var det jo en nydannelse i dansk lovgivning. Man fik hermed en patentlovgivning på disse områder i lighed med, hvad der havde været gældende for opfindelser af mere teknisk betonet art — en lovgivning med bestemmelser om rettigheder og pligter såvel for forædlerne som for det erhvervsliv, det være sig land-, skov-, eller havebrug, der kan drage nytte af forædlingsarbejdet. Man fik kort sagt ordnede forhold på et område, hvortil der knytter sig store erhvervsøkonomiske interesser, og tiden siden da har godtgjort, at loven har virket efter sin hensigt og været tilfredsstillende for alle parter.

Revisionen af loven i 1964 blev da også udskudt til indeværende folketingsår, og det er vel tvivlsomt, om man på nuværende tidspunkt i det hele taget ville have indført større ændringer i den oprindelige lov, om ikke en harmonisering af vor lovgivning på disse områder med international praksis ifølge konventionen af 1961 om beskyttelse

af plantenyheder var en nødvendighed for, at man kunne ratificere denne.

Jeg hilser med stor tilfredshed, at vi også på disse områder deltager i et internationalt samarbejde til gavn for dansk erhvervsliv, og at princippet om gensidighed mellem danske og udenlandske forædleres rettigheder og pligter her og i udlandet indgår som en dansk erklæring ved ratifikation.

Med hensyn til de ændringer, der nu foreslås, forstår jeg, at baggrunden har været den, at der var rejst tvivl om, hvorvidt loven af 1962 fuldt ud opfyldte konventionens krav med hensyn til forædleres rettigheder og pligter. Der blev af den grund nedsat en arbejdsgruppe med den opgave at undersøge mulighederne for at tilpasse dansk lovgivning til international praksis.

Konklusionen af denne undersøgelse synes at vise, at forædlerens rettigheder efter konventionen er større end efter gældende dansk lov, endog så store, at man måske nok kunne tænke sig, at det i visse tilfælde ville kollidere med almindelige erhvervsinteresser. I gældende dansk lov har man jo lagt større vægt på forædlerens pligt til at stille sine resultater til rådighed for handel og produktion. Når det alligevel foreslås at gå ind for konventionens udformning af forædlerrettigheder, gør man det under henvisning til konventionens artikel 9, hvorefter disse rettigheder kan begrænses, når offentlig interesse tilsiger det formålstjenlige i en sådan begrænsning. Når der i begrebet „offentlig interesse“ kan lægges dette, at forædleren har pligt til at medvirke til, at plantenyheder vinder udbredelse, og at dette sker til rimelige priser, ja, så er ændringen vel knap så langt fra gældende praksis, som man ved første øjekast kunne tro.

Det fremgår da også af betænkningen, at man inden for den nedsatte arbejdsgruppe stort set har været enig om udformningen af det foreliggende lovforslag. Jeg har dog bemærket, at der fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl er givet udtryk for visse betænkeligheder med hensyn til lovens virkninger for disse erhvervsgræne. Landbrugsministeren har i sin fremsættelsestale da også givet udtryk for sin forståelse af disse synspunkter, og jeg inødeser gerne, at vi under et kommende udvalgsarbejde tager disse specielle problemer for planteskolerne op til drøftelse.